

Bælgeres Tilfredshed. Jeg maa i hvert Fald have Lov til at have den Mening, det kan det ærede Medlem ikke forbyde mig, og har jeg den Mening, er det rigtigt, at jeg siger den her paa dette Sted, da jeg jo dog ogsaa har et Medansvar for, i hvilken Retning Sagen kommer til at udvikle sig. Jeg har ikke forlangt, det ærede Medlem eller nogen Anden skulde bøje af fra det, de anse for det Rigtige, og gaa ind paa det, Ministeren udtaler sig for. Jeg har kun tilladt mig at udtale, og det holder jeg fast ved, at hvis man vil nærme sig Maalet, anser jeg den og den Vej for hensigtsmæssig, og saa anser jeg det for at være et Skridt hen imod Enighed om Veien, hvis de ærrede Herrer ville gaa et Skridt i den Retning, som jeg anser for den rigtige, og som en af deres Meningsfæller har holdt frem for dem. Om man vil gjøre det eller ikke, bliver Folkethingets Sag; men man kan ikke for- tænke mig i, at jeg ser saaledes paa Sagen, som jeg nu her har tilladt mig at gjentage. Hvad angaar de forskjellige Omordninger af Valgkredsene, tillod det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds sig at udtale, at naar Regjeringen skjønnede, at den kunde faae en Høiremand mere i en Kreds, frem- satte den Forslag om Kredens Deling. Det ærede Medlem maa vide, at det er urigtigt, usandt. Det ærede Medlem kan se paa de Forslag, der have været fremme. Blandt Andet veed jeg virkelig ikke, om en Deling af Kjøbenhavns 5te Valgkreds i flere Kredse skulde være et politisk Skaktræk fra Regjeringens Side, det tror jeg ikke. Det ærede Medlems Yttring er fuldstændig urigtig og ubefoiet, og jeg maa aldeles tilbagevise den. At man har havt Interesse for Valgkredses Omordning og gjort det paa den Maade, man erkjender for praktisk gennemførlig, det kan det ærede Medlem dadle, men det ærede Medlem maa holde sig indenfor de Grænser, som ere de rette, naar han vil karakterisere, hvad der har ligget i Regjeringens Hensigt.

Det sidste Forslag, der forelaa her for Folkethinget fra Udvalget, var ganske vist udførligt og meget udarbejdet. Jeg har den Gang udførligen paavist — det var nemlig til Forhandling, medens jeg har fungeret — hvorfor det ikke kunde gennemføres, og blandt Andet skal jeg minde om, at man havde benyttet to Folketællinger, den ene til For- deling, den anden til Inddeling, og det gaar dog ikke an; vil man have med Folketællinger at gjøre, maa man benytte den officielle Folketælling. Naar jeg siger to Folketæl- linger, burde jeg have tilføjet, at den ene er Statsfolketællingen af 1880, den anden kom-

munale Folketællinger, der ere holdte enkelte Steder i 1885. Det forekommer mig, at det var nok, til at man ikke kunde anerkjende, at det Grundlag, hvorpaa det var bygget, var rigtigt. At der var andre Ting imellem, skal jeg ikke benegte. Det forekommer mig, at det er aldeles befynderligt, at det ærede Medlem vil nu tage til Indtægt en Udtalelse af et Mindretal her i Folkethinget mod et Flertal. Jeg veed ikke, om det ærede Med- lem var selv med i dette, men det var et komplet Mindretal, som kom med den Ud- talelse, der nærmest støtter mit Standpunkt, og jeg skal nævne det ærede Medlem, at det staar i Rigsdagstidendens Tillæg B. for den 33te ordinære Samling 1880—81, hvor det findes Pag. 1306 og en hel Del følgende Pagina; thi det var en meget udførlig Be- tænkning. Udvalget var sammensat af mange Medlemmer — jeg antager 15 — og delte sig i et Mindretal paa 5 Medlemmer, som foreslog en hel Omordning, et andet Mindre- tal, ligeledes paa 5 Medlemmer, som ogsaa foreslog en Omordning — det første Mindre- tal var Høiremedlemmerne, det andet bestod af Albertsen, S. Andersen, Bach, Jaaborg og S. Pedersen og til det sluttede sig subsidiært Høgsbro — et tredje Mindretal paa 2 Medlemmer, nemlig Hørup og P. Pedersen, et fjerde Mindretal paa 1 Medlem, Bajer, og et femte Mindretal paa 1 Medlem, Høgs- bro. Det var den Klaring, der kom tilveie gennem dette Udvalg. Det opstillede en Dagsorden og forskjellige Forslag, som slet ikke kom til Afstemning. Det Mindretal, som det ærede Medlem jo nærmest holder frem, naar han siger, at her er sket Noget, der har alvorlig Betydning, er det Mindre- tal paa to Medlemmer. Jeg veed ikke, om det ærede Medlem den Gang var enig med de to Medlemmer, men det var et forsvin- dende Mindretal indenfor Folkethinget; det er klart. De to Medlemmers, Hørup og P. Pedersens Udtalelse saaldt, om jeg maa oplæse det, væsentlig saaledes: „Da man, i hvert Fald overfor de modstridende Anstuel- ser, der ere komne til Orde i Udvalget, for Tiden maa anse det for umuligt at opnaa Enighed om en mere almindelig Reform, skal Mindretallet indskrænke sig til at stille For- slag om Forandring paa et enkelt Punkt, hvor den bestaaende Tilstand i særlig Grad synes uholdbar, og hvor en Omordning der- for ikke vil foregribe noget Princip for en fremtidig endelig Afgjørelse af de her fore- liggende Spørgsmaal. I Kjøbenhavns 5te Valgkreds foreligger der formentlig“ ... og saa foreslaar man denne Kreds delt i to Dele. Hvad er nu det for et Standpunkt, som dette Mindretal, bestaaende af de ærede Medlemmer